

Parlementaire onderzoekscommissie
belast met het onderzoek naar
mogelijke disfuncties in het
strafrechtelijk onderzoek "Operatie
Kelk"

van

VRIJDAG 21 FEBRUARI 2025

Namiddag

Commission d'enquête
parlementaire chargée d'enquêter
sur d'éventuels dysfonctionnements
dans le déroulement de l'enquête
pénale baptisée "Opération Calice"

du

VENDREDI 21 FEVRIER 2025

Après-midi

La réunion publique de commission est ouverte à 14 h 18 et présidée par M. Pierre Jadoul. De openbare commissievergadering wordt geopend om 14.18 uur en voorgezeten door de heer Pierre Jadoul.

Hoorzitting met mevrouw Wenke Roggen, magistraat.
Audition de Mme Wenke Roggen, magistrat.

De **voorzitter**: Mevrouw Roggen, dank u voor uw aanwezigheid in onze commissie.

Ik moet u er eerst aan herinneren dat conform artikel 4, § 1, van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1996, de onderzoekscommissie alle in het Wetboek van strafvordering omschreven onderzoeksmaatregelen kan nemen. Ze kan onder meer getuigen onder ede horen.

Alvorens u te vragen de eed af te leggen, wens ik de aandacht te vestigen op het laatste lid van artikel 8 van bovenvermelde wet, volgens hetwelk iedere getuige kan aanvoeren dat hij, door naar waarheid een verklaring af te leggen, zich zou kunnen blootstellen aan strafvervolging en derhalve getuigenis weigeren (zie ook artikel 14, 3, g), van het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966, bekrachtigd bij de wet van 15 mei 1981). Dat betekent dat u het recht heeft om te zwijgen wanneer u meent dat uw publieke verklaring later tegen u zou kunnen worden gebruikt in een strafvordering.

Ik wil er vervolgens nog de nadruk op leggen dat u, krachtens artikel 9 van dezelfde wet, voor valse getuigenis kan worden gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en u voor een termijn van ten minste vijf en ten hoogste tien jaar kunt worden ontzet uit het recht om te kiezen of verkozen te worden.

Ten slotte wijs ik u erop dat ingevolge artikel 3 van voornoemde wet de geheimhouding van uw verklaringen niet is gewaarborgd tenzij het gaat om verklaringen afgelegd tijdens een vergadering met gesloten deuren en waarvoor de commissie zich uitdrukkelijk heeft verbonden de geheimhouding in acht te nemen. Bovendien is ieder stuk dat u aan de commissie zou overleggen vatbaar voor openbaarmaking.

Na deze verduidelijking vraag ik u de eed af te leggen door de hand te heffen en de volgende woorden te herhalen: "Ik zweer de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen."

Mevrouw Wenke Roggen legt de eed af.

Ik dank u, mevrouw Roggen.

Peut-être puis-je vous demander, en début d'intervention, de nous indiquer quel a été votre rôle dans ce dossier Calice qui nous occupe, à quel moment ou à quel niveau vous êtes intervenue, en quelle qualité? L'idée est de présenter votre position dans l'architecture judiciaire qui a eu à traiter de ce dossier.

Avant de passer la parole aux membres de la commission, je vous demanderai de nous exposer brièvement cela.

Wenke Roggen: Ik ben Wenke Roggen. Ik ben nu federaal magistraat, maar in 2010 was ik eerste substituut-procureur des Konings in Brussel, afdelingshoofd georganiseerde criminaliteit en vanaf midden april ook afdelingshoofd sectie zeden, waar tevens de dossiers van mensenhandel en -smokkel werden behandeld.

Het is in die laatste hoedanigheid dat ik midden mei werd gecontacteerd door Peter De Waele. Die vertelde mij dat hij gecontacteerd was door Rik Devillé in verband met zedendossiers die hij in zijn bezit

had en die hij wilde overdragen aan de politie. Hij zei ook aan de heer De Waele dat mevrouw Halsberghe had gevraagd om contact op te nemen met haar. Hij vroeg om richtlijnen en ik heb dat toen besproken met de toenmalige procureur. Die zei dat de heer De Waele die mensen mocht contacteren, dat zij hem die dossiers mochten overhandigen en dat hij vooral een goed proces-verbaal moest opstellen met alle gegevens over wie hem wanneer had gecontacteerd en hoe de dossiers in zijn bezit waren gekomen.

Die richtlijnen werden begin juni doorgegeven aan de heer De Waele. Ik heb toen ook Liesbeth Verlinden, de enige Nederlandstalige parketmagistraat op de zedensectie, gecontacteerd. Het was evident dat ik met dat dossier bij haar zou terechtkomen, dus ik heb haar uiteengezet wat er mogelijk zat aan te komen. We hadden geen idee over hoeveel dossiers het zou gaan, maar het zouden toch minstens 20 tot 30 dossiers zijn. Mevrouw Verlinden heeft zich daarop voorbereid door een plan van aanpak op te stellen, een Excelsheet, zodat zij steeds een goed overzicht zou hebben van wat er binnenkwam, wat daarin stond, welke beslissingen er daarin werden genomen en wanneer die ergens anders zouden uitgezet worden.

Midden juni zijn mevrouw Verlinden en ik naar de federale gerechtelijke politie gestapt, eerst om ons plan van aanpak uiteen te zetten. Dat plan was trouwens doorgesproken met de procureur. We hebben toen een onderhoud gehad met Rik Devillé, die met een aantal dossiers naar de federale gerechtelijke politie was gekomen. Een deel daarvan wilde hij vrijwillig overhandigen omdat hij daarin de slachtoffers had kunnen contacteren en omdat zij bereid waren om hun dossier over te dragen aan Justitie. Een ander deel werd in beslag genomen.

Een aantal dagen later, op 18 juni, contacteerde Peter De Waele mij opnieuw. Hij vertelde dat hij contact had gehad met mevrouw Halsberghe en dat zij haar dossiers niet meer vrijwillig wilde overhandigen, maar dat zij wenste dat die dossiers, die op het Rijksarchief waren neergelegd, in beslag werden genomen. Op het parket was er intern discussie over de wijze van inbeslagname om procedurefouten te vermijden. Toen is beslist om een huiszoeking bij het Rijksarchief te organiseren om de dossiers van mevrouw Halsberghe in beslag te nemen. Mevrouw Verlinden heeft toen de vordering tot gerechtelijk onderzoek opgemaakt tegen X – we kenden immers de inhoud van de dossiers van mevrouw Halsberghe niet – uit hoofde van aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging van minderjarigen jonger dan 16 jaar, met daarbij de verzwarende omstandigheid van gezag. Dat was op 21 juni, als ik mij niet vergis.

Op 23 juni belde mevrouw Verlinden mij en gaf zij aan door de heer Jos Colpin te zijn gecontacteerd. De onderzoeksrechter bleek ook huiszoekingsmandaten te hebben verleend voor de kathedraal, het aartsbisshoppelijk paleis en de commissie-Adriaenssens. Verlinden vertelde mij dat Jos Colpin zelf aanwezig zou zijn bij de huiszoekingen en dat zij door hem was gevraagd om ook mee te gaan. We hebben toen geoordeeld dat het ongebruikelijk was dat er meer dan één parketmagistraat meeging naar een huiszoeking. Jos Colpin ging al en mevrouw Verlinden is toen niet meegegaan.

Op 24 juni vonden die huiszoekingen plaats. In de namiddag van 25 juni contacteerde mevrouw Verlinden mij om te zeggen dat ze gecontacteerd werd door de onderzoeksrechter, die bijkomend zou willen worden gevorderd voor feiten van schuldig verzuim. Ik ben daarop naar haar bureau gegaan, waar wij samen de onderzoeksrechter opnieuw hebben gecontacteerd. Uiteindelijk besloten Liesbeth en ik om die bijkomende vorderingen te nemen. We gingen ervan uit dat alle dossiers, dus de dossiers van mevrouw Halsberghe en de dossiers van de commissie-Adriaenssens, al in het onderzoeksdossier van de heer De Troy zaten. Sinds de inbeslagname van de dossiers van de heer Adriaenssens zei hij dat er in een vijftigtal van die dossiers sprake was van kardinaal Daneels. Toen leefde de idee dat het even goed nu al volledig kon worden onderzocht door de onderzoeksrechter, die daarvoor zelf vragende partij was. Dan zijn die bijkomende vorderingen dus genomen. Dat was de beginsituatie.

Naderhand waren er tal van coördinatievergaderingen bij het federaal parket, waar ik dan normaal gezien naartoe ging voor het parket van Brussel. Dat waren echter geen evidente situaties. Doorgaans kwam die vergadering namelijk samen op vraag van lokale procureurs, die zelf een zedenonderzoek lopen hadden op hun parket en zich de vraag stelden of die feiten ook opgenomen waren in het onderzoek van onderzoeksrechter De Troy. Ik kreeg daarvoor dus een uitnodiging van het federale parket en bevroeg de onderzoeksrechter of dat deel uitmaakte van zijn onderzoek. Ik kreeg op die vraag echter doorgaans geen antwoord. Meestal zat ik dus zonder instructie bij de federale procureur, wat de coördinatie natuurlijk niet vergemakkelijkte.

Eind oktober, als ik me niet vergis, werd dan de vraag gesteld door de procureur of de heer Delmulle bereid was om dat dossier te federaliseren. Dat is dan begin maart gebeurd. Toen was mijn rol in dit dossier eigenlijk uitgespeeld.

Dat zijn de grote lijnen.

Sophie De Wit (N-VA): Bedankt voor uw toelichting en uw komst, mevrouw Roggen.

Ik heb een reeks vragen voorbereid. Ik denk dat iedereen wel gelijkaardige vragen zal hebben. Eentje is voor mij wel belangrijk. Mevrouw Verlinden is hier al geweest en heeft verklaard dat ze in het dossier gehinderd werd doordat ze constant overleg moest plegen: met de politie, met de onderzoeksrechter, met de teamchef. Er werd ook systematisch teruggekoppeld naar de procureur. Ik stel gewoon de vraag: werd in elk dossier op die intensieve manier gewerkt? Had u die ervaring ook? Als dat niet in elk dossier het geval was, waarom was hier dan wel zo? Wat heeft die mensen ertoe gebracht dat in dit dossier wel te doen? We weten natuurlijk dat dit een heel specifiek dossier is, maar goed. Daaraan gekoppeld, zoveel jaren later weten we zoveel meer. Zou u het vandaag anders aanpakken dan toen gedaan is?

Dat is de eerste vraag die ik wil stellen. Het kan perfect zijn dat iemand wil aanpakken, mijnheer de voorzitter. Dan kan er een soort debat ontstaan.

De **voorzitter:** Zijn er collega's die hier willen op inpakken? (Nee)

Wenke Roggen: In dit dossier was er inderdaad een enorm intens overleg. Dat is zeer zeker niet voor elk dossier het geval. We zaten in een periode waarin seksueel misbruik in pastoraal milieu al fel ter sprake was gekomen. Hier was er sprake van een x aantal dossiers die we mogelijk in één klap samen zouden binnenkrijgen. Het vergde dus wel enige organisatie om dat onmiddellijk op een zo goed mogelijke manier aan te pakken. Het leek mij – en naar ik vermoed iedereen op dat moment – ook belangrijk om daarin op dezelfde lijn te zitten en dat dossier vanaf het begin op een zo goed mogelijke manier op te starten.

Zou ik dat op dit moment nog op die manier aanpakken? Al die vergaderingen waren heel zeker op hun plaats, want dat was geen enkele vergadering te veel. Mevrouw Verlinden was eigenlijk meestal mijn eerste contactpersoon. Ze was een hele goede sparringpartner. Zij had duidelijk meer ervaring in zedendossiers, want daarmee werkte ze al een aantal jaren, en ik had meer ervaring op het parket in het algemeen. Zodoende konden wij eerst samen aftoetsen hoe wij een en ander wilden aanpakken. We legden onze aanpak voor aan de procureur, waarna dat soms een beetje wijzigde, waardoor we allemaal op dezelfde lijn zaten. Van daaruit konden we ook terugkoppelen naar de politie, met de vraag of dat de politie haalbaar leek en of we eventueel iets over het hoofd zagen. Ik zou dus zeker opnieuw op die manier de aanloop van

dat dossier verzekeren.

Sophie De Wit (N-VA): Hebt u in het verloop ergens druk of invloed gevoeld van een of andere zijde?

Wenke Roggen: Nee, er was geen druk. Het ging potentieel om een groot dossier en dus moest ik juist zijn. In die zin was er druk, maar niet in de aanloop naar die huiszoeken, nee.

Sophie De Wit (N-VA): En was er ook niet plots interesse van andere instanties? Hebben andere diensten of andere instanties u daarover bevraagd?

Wenke Roggen: Nee, hoegenaamd niet.

Catherine Delcourt (MR): Le Conseil supérieur de la Justice rapporte qu'au sein du parquet du procureur du Roi, il n'y avait pas de vision uniforme de l'ampleur de la saisine du juge d'instruction, et de la question de savoir si cette saisine autorisait l'exécution des perquisitions à Malines ou dans les locaux de la commission Adriaenssens.

Cette divergence de vues quant à l'étendue des perquisitions semble avoir pesé sur l'instruction et avoir créé des tensions au sein du parquet. Liesbeth Verlinden a déclaré lors de son audition qu'elle vous avait indiqué ses doutes quant à l'étendue de la saisine du juge d'instruction. Est-ce que c'est en effet bien le cas? Qu'est-ce qu'elle vous a dit en substance à ce moment-là – en substance, vous ne devez pas répéter ses mots?

Quelle était votre vision propre par rapport à cette saisine? Comment est-ce que vous expliquez finalement ces divergences de vues en la matière?

J'ai d'autres questions qui s'enchaînent. Est-ce que je peux les poser maintenant, monsieur le président?

Le **président:** Oui, c'est plus efficace.

Catherine Delcourt (MR): D'accord. Très bien.

Dans le cadre des réquisitions complémentaires qui ont été tracées, est-ce que vous pourriez nous éclairer au sujet de qui a étendu la saisine du juge d'instruction, lui-même indiquant qu'il n'en est pas à l'origine?

Toujours selon l'enquête du CSJ, la titulaire du dossier au parquet, Liesbeth Verlinden, vous l'avez rappelé, n'a pas accompagné elle-même le juge d'instruction lors des perquisitions à Malines. Vous non plus. J'ai entendu ce que vous avez expliqué sur le fait de ne pas envoyer deux magistrats. Mais

comment se fait-il que c'est le magistrat de presse qui a été envoyé plutôt que le titulaire du dossier?

Le juge d'instruction dit qu'on ne lui a rien dit à ce sujet-là et qu'il ne s'en est pas particulièrement étonné, puisque M. Colpin, vu son expérience et la sensibilité du dossier, était présent sur place. Ça ne l'a pas particulièrement étonné, mais il n'a pas reçu d'informations complémentaires sur le fait que c'était M. Colpin, à la place de Mme Verlinden ou vous-même, qui était présent. Merci pour vos réponses.

Wenke Roggen: Uw eerste vraag ging over het verschil in *les divergences de vue sur la saisine du juge d'instruction*. Op het ogenblik dat het dossier in onderzoek gesteld werd, was het idee om – en zo is het ook gebeurd – een huiszoeking te vragen bij het Rijksarchief om de dossiers die mevrouw Halsberghe daar had ingediend in beslag te nemen.

Het achterliggende idee was – en dat was ook ons plan van aanpak – om in alle luwte de dossiers te kunnen doornemen en te kijken waarover die gingen, over welke feiten het ging, of er gekende slachtoffers of gekende daders waren, over welke tijdperiode het ging, waar die feiten zich hadden afgespeeld. We wilden daar eerst een zicht op verwerven. Dat was het opzet van het in onderzoek stellen van het onderzoek.

Uiteindelijk heeft de onderzoeksrechter zijn saisine veel ruimer gezien en heeft hij huiszoekingen bevolen bij de commissie-Adriaenssens, in de kathedraal en bij het bisdom. Dat was een beslissing van de onderzoeksrechter. Waren er binnen het parket andere zienswijzen? Naar mijn aanvoelen niet. Er was immers oorspronkelijk doorgesproken waarvoor we dat dossier in onderzoek zouden steken, waarvoor we een onderzoeksrechter zouden vorderen.

Heeft mevrouw Verlinden mij daarover gesproken? Dat kan niet anders. Maar in welke bewoordingen? We waren beiden verrast door de veel ruimere omvang die het onderzoek nam.

Ik kom dan bij de bijkomende vorderingen. Wie heeft die bijkomende vorderingen genomen? Er is maar een iemand die de bijkomende vorderingen kan nemen en dat is de procureur des Konings. De procureur des Konings is een en ondeelbaar. In de praktijk was het mevrouw Verlinden die de bijkomende vorderingen heeft genomen, maar wel nadat dat intern opnieuw besproken was.

Waarom is de heer Colpin op huiszoeking meegegaan? Daarop kan ik u geen antwoord geven. Dat

hij meeging op huiszoeking met de onderzoeksrechter, werd ons door hem gemeld. Zelf vroeg hij of mevrouw Verlinden ook meeging.

Catherine Delcourt (MR): Je vous remercie pour vos réponses. J'ai encore une question: aviez-vous connaissance d'un groupe multiconfessionnel existant au sein du parquet général qui a examiné la régularité des perquisitions menées?

Wenke Roggen: Sinds het verslag van de Hoge Raad voor de Justitie heb ik dat gehoord. Ik ben één keer naar het parket-generaal gegaan voor een vergadering. Daar zaten toen een aantal mensen bij elkaar. Of dat die multiconfessionele groep was, geen idee, maar daar zaten een aantal collega's samen.

Catherine Delcourt (MR): Je vous poserai encore une dernière question, la même que celle que j'ai posée à la précédente personne auditionnée. Les convictions philosophiques ou religieuses des uns et des autres au sein de la magistrature sont-elles connues? Les personnes sont-elles étiquetées d'une manière ou d'une autre sur la base de ce critère?

Wenke Roggen: Ik begrijp dat u die vraag stelt. Hoe wordt een multiconfessioneel team samengesteld?

Ik weet dat mij destijds, toen wij erover praatten in de wandelgangen, werd gezegd dat ik aan de KU Leuven had gestudeerd en dat ik dus katholiek was. Ik vermoed dat er op die manier geredeneerd werd. Ik kan mij geen andere manier voorstellen. Er is mij nooit gevraagd of ik naar de kerk ging en of ik gedoopt was. Neen, ik zou het niet weten. Het enige dat geweten is, is waar iemand naar school is gegaan. Ik vermoed dat het op basis daarvan bepaald is. Dat is echter een persoonlijk vermoeden.

Wim Van der Donckt (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik heb een heel korte vraag ter aanvulling bij de vragen van mevrouw Delcourt.

Mevrouw Roggen, u hebt verklaard dat u op een bepaald ogenblik naar het parket-generaal bent geweest en dat u daar een vergadering hebt gehad. Kunt u zich nog herinneren wie van het parket-generaal op die vergadering aanwezig was?

Wenke Roggen: Ik gok dat er zes of zeven leden aanwezig waren. De procureur-generaal zelf was aanwezig. De heer Nouwynck was aanwezig. De heer Thierry Freyne was ook aanwezig. Dat zijn eigenlijk de enige namen die ik durf te noemen. Thierry Freyne, dat weet ik omdat ik met hem nog lang had samengewerkt. Dat was voor mij een geruststellend gezicht.

Wim Van der Donckt (N-VA): Was de heer De Lentdecker aanwezig?

Wenke Roggen: Dat zou perfect kunnen, maar dat durf ik niet te bevestigen.

Caroline Désir (PS): Assez rapidement, pour faire suite à la demande de Mme Delcourt, effectivement on a le rapport du CSJ qui fait état d'un désaccord au sein du parquet en ce qui concerne l'étendue de la saisine initiale du juge d'instruction qui a mené aux perquisitions de la fin du mois de juin. Vous nous avez parlé, Mme Roggen, de Jos Colpin mais dans son audition, le procureur du Roi Bulthé nous a plutôt évoqué des tensions entre Mme Verlinden et vous-même. Si je comprends bien ce que vous venez de nous dire, vous n'estimez pas que c'était le cas mais je voulais juste avoir une confirmation sur ce point-là.

Wenke Roggen: Naar mijn aanvoelen heb ik steeds een goed contact gehad met mevrouw Verlinden. We kenden elkaar al enige tijd en de samenwerking verliep vlot.

Axel Weydts (Vooruit): U zegt dat de samenwerking vlot verliep, maar zowel de heer Bulthé als mevrouw Verlinden verklaarde ons dat er enige spanningen waren. Ik citeer de heer Bulthé: "Ik voelde bepaalde spanningen aan. Ik ben, terecht of onterecht, nogal intuïtief en op een zeker ogenblik moet er een beslissing genomen worden." En "De huiszoeken zijn toen niet later gebeurd. Zelfs toen mevrouw Verlinden en mevrouw Wenke Roggen niet op dezelfde golflengte zaten, moest er een oplossing komen. De baas heeft gezegd: Jos, gij gaat." Hij zei in een vorige hoorzitting dat hij spanningen tussen u en mevrouw Verlinden aanvoelde. U hebt dat dus niet zo ervaren?

Wenke Roggen: Ik heb dat inderdaad niet zo ervaren.

Axel Weydts (Vooruit): Er is ook al discussie geweest over de draagwijdte van de saisine. U hebt zelf net gezegd dat u en mevrouw Verlinden verwonderd waren dat de onderzoeksrechter die saisine veel ruimer interpreteerde dan jullie. Was dat te ruim?

Wenke Roggen: Het hof heeft daar uitspraak over gedaan.

Axel Weydts (Vooruit): En wat is uw mening daarover?

Wenke Roggen: Uiteindelijk doet die er niet toe. Als procureur vordert men een onderzoeksrechter. De onderzoeksrechter neemt zijn beslissing. Het

hof zal dan beslissen wat wel en niet correct is.

Axel Weydts (Vooruit): Wat was de aanleiding voor de uitbreiding van de saisine? Sommigen hadden het gevoel dat men daarmee iets wilde rechtzetten. Men heeft onderzoeksdaeden gesteld waarvan de toenmalige aanwezige parketmagistraat, de heer Colpin, op de dag zelf stelde dat alles correct was verlopen. Zelf zegt u nu dat de saisine een stuk ruimer was dan u en mevrouw Verlinden interpreteerden. Ze werd dan aangepast. Begrijpt u dat sommigen denken dat er iets moest worden rechtgezet als gevolg van het feit dat er onderzoeksdaeden werden gesteld die verder gingen dan wat men initieel voor ogen had?

Wenke Roggen: Nee, in ons gerechtelijk systeem werkt dat niet zo. Men kan niet achteraf iets rechtzetten. De onderzoeksrechter wordt gelast en moet gelast zijn met wat hij op dat moment vraagt. Men kan niet a posteriori bijkomend vorderen om de verrichtte huiszoeken regelmatig te maken. Ik wist dat, maar de onderzoeksrechter wist dat ook. Dat kon dus niet achter zijn vraag hebben gezeten om hem bijkomend te vorderen. Nee, Wim De Troy is een intelligent man.

Axel Weydts (Vooruit): Wat zou dan wel de reden van de uitbreiding van de saisine geweest zijn?

Wenke Roggen: De idee dat men al die dossiers heeft en wil kunnen onderzoeken of er een systematiek achter zit. Dat is hoe ik het begrepen heb.

Ismaël Nuino (Les Engagés): Madame Roggen, on sait – c'est en tout cas ce qui ressortait d'autres auditions – qu'il y avait une divergence de vues sur l'étendue de la saisine, que cela a pu créer des tensions et que c'est donc M. Colpin qui a accompagné les enquêteurs sur place pour la perquisition. Si vous deviez en tirer une conclusion et au regard de votre expérience au sein du parquet, pensez-vous que le fait que ce ne soit pas la magistrate en charge du dossier qui a accompagné les enquêteurs ait pu rendre plus difficile la perquisition?

Parce que, quand je prenais l'audition de M. le procureur du Roi, il nous indiquait qu'il avait effectivement l'habitude de dire, quand il accompagnait les enquêteurs: "Ceci peut être utile à prendre, il faut saisir. Cela n'est pas utile, il ne faut pas saisir." Donc, le fait de connaître le dossier permet d'avoir des perquisitions de qualité.

Le fait que la magistrate en charge du dossier n'ait pas accompagné les enquêteurs a-t-il pu mener à ce que cette perquisition ait été trop large ou moins bien menée? Ce que je veux, là, c'est qu'on puisse peut-être tirer une conclusion en se disant "Est-ce de bonne pratique qu'un magistrat qui n'a pas suivi

le dossier accompagne les enquêteurs?" Voilà pour une question.

Wenke Roggen: In casu zou dat niet zoveel verschil hebben gemaakt omdat, in tegenstelling tot veel andere onderzoeken, de huiszoeken hier helemaal in het begin van het onderzoek gebeurden. Ik denk dat er op dat moment amper twee processen-verbaal in het dossier zaten. Ik ga ervan uit dat de heer Colpin die twee processen-verbaal heeft gelezen of dat ze voor hem in elk geval door de onderzoeksrechter zijn samengevat voor ze vertrokken.

Het kan niet zijn dat, doordat de heer Colpin en niet de titularis meeding, de huiszoeken ruimer zijn opgevat, omdat het de onderzoeksrechter is die de huiszoekingsmandaten aflevert en de procureur, zijnde de heer Colpin, hier geen bijkomende voordeelingen heeft genomen op het ogenblik van die huiszoeken. Ik zie niet dat dit een andere uitkomst zou hebben gehad, maar het is inderdaad minder gebruikelijk dat iemand anders dan de titularis van het dossier de onderzoeksrechter vergezelt bij de huiszoeken.

Axel Weydts (Vooruit): Ik wil daar even verder op ingaan. Er werd hier al gezegd, ook door procureur des Konings Bulthé, dat het feit dat Colpin afstapte en niet Verlinden inderdaad niet echt een probleem hoefde te zijn. De heer Colpin was van Mechelen, dus dat was handig en hij was sowieso van plan om te gaan. Bovendien was het ook handig dat hij persmagistraat was. Achteraf is immers gebleken dat het goed was dat hij daar was omdat de pers daar toen helaas ook aanwezig was. Dat was allemaal toevallig en daarover hebben we het al gehad.

Wat was de reden waarom mevrouw Verlinden niet afstapte? Was dat eerder om praktische redenen of was het omdat zij zich vragen stelde bij de reikwijdte en zich al een beetje ongemakkelijk voelde ten aanzien van de plannen van de heer De Troy?

Wenke Roggen: Ik ga ervan uit dat u die vraag ook aan mevrouw Verlinden hebt gesteld. Bij het gesprek dat wij daarover hebben gehad, had ik haar gezegd dat ze voor mij zeker niet mee hoefde te gaan. Ten eerste, er is een procureur mee en het is ongebruikelijk dat er meer dan een procureur meegaat op een huiszoeking, en ten tweede, het zijn niet die huiszoeken die we gevraagd hebben.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ik kom niet terug op de huiszoeken. Ik ga eerst even terug naar die multiconfessionele groep waarvoor u uitgenodigd was. Ik kan me voorstellen dat u na vijftien jaar niet precies weet wie er allemaal aanwezig

was, maar ik neem aan dat de heer Bulthé mee was? Ja, mijnheer Bulthé was er dus bij. En mevrouw Verlinden van het parket ook of was dat enkel u en de heer Bulthé?

Wenke Roggen: Het is eigenlijk ongelooflijk hoe een geheugen het kan laten afweten.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat hebben we al gezien vandaag, maar dat is een andere zaak.

Wenke Roggen: Ja, want ik ben heel blij dat destijds een collega mij de tip heeft gegeven: "Wenke, ik zou een beetje beginnen te noteren wat er in dit dossier gebeurt, want dit kan nog een gevolg krijgen." Vandaar dat ik een aantal dingen eigenlijk heel duidelijk weet.

Op die vergadering waren we met ongeveer evenveel deelnemers als de mensen van het parket-generaal. We waren daar dus met zes of zeven ook van het parket van eerste aanleg. De heer Bulthé was daar zeker, maar van mevrouw Verlinden ben ik het zelfs niet zeker.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): De heer Bulthé was er zeker bij?

Wenke Roggen: Ja.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ja, want de heer Bulthé heeft er ook over gesproken.

Wenke Roggen: Ja. Ik situeer die vergadering ergens eind augustus.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat was mijn volgende vraag. Op een bepaald moment heeft de procureur-generaal de zaak naar zich toegetrokken en heeft hij de zaak voor de KI gebracht voor zuivering der nietigheden. Dat was vrij snel. De KI heeft een beslissing genomen op 6 augustus. Zou die vergadering voor of na die zitting van de KI plaatsgevonden hebben? Ik weet dat dat een moeilijke vraag is, om terug te gaan in het verleden.

Wenke Roggen: Ik weet dat niet. Naar mijn aanvoelen erna.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Weet u nog hoe die vergadering verlopen is? Wie nam het woord? Wat werd er opgeworpen? Wat is daar besproken?

Wenke Roggen: Nee, ik herinner me vooral de toon. Ik weet dat ik het begin van het onderzoek daar heb uiteengezet en dat de toon zeer kort was.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Wie sprak er

van het parket-generaal? Wie nam het woord?

Wenke Roggen: Ik meen me te herinneren dat het de heer Nouwynck was. Volgens mij ging het over het verloop van het dossier in het algemeen, maar ik...

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Als u zegt dat de toon koud was, wat moet ik me daarbij voorstellen?

Wenke Roggen: Het was geen aangenaam gesprek. Het was: "Ik wil uitleg, nu! Wat is hier gebeurd? En waarom? En hoe? En..." Ik heb die uitleg zo goed mogelijk geprobeerd te geven in mijn repliek.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): U had een beetje het gevoel dat u op het matje geroepen werd en uitleg moest geven?

Wenke Roggen: Ja.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Voerde u het woord namens het parket, of kwam de heer Bulthé ook tussen in dat gesprek?

Wenke Roggen: De heer Bulthé is zeker tussengekomen. Hij heeft als eerste het woord genomen, de procureur.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Het zou ons verwonderd hebben, mocht dat niet het geval geweest zijn.

U bent een tijdje parketmagistraat geweest. Hoofd Zeden. Is het naar uw ervaring vaak gebeurd dat een zaak zo snel voor zuivering der nietigheden werd voorgelegd aan de KI op initiatief van de procureur-generaal?

Wenke Roggen: Vaak, zeker niet. Het is nog wel gebeurd, bij mijn weten. Dan is het eigenlijk om heel het verdere onderzoek niet te hypothekeer, natuurlijk. Wanneer van bij het begin duidelijk is of bepaalde handelingen nietig zijn of niet en of er met alles rekening kan worden gehouden, dan is het pad veel duidelijker. Ik vermoed dat dit het idee was dat er hier achter zat, met de vragen wat er was gebeurd en of dit kon. Een aantal mensen betwijfelde immers of de saisine daadwerkelijk zo ruim was. Dan kan iedereen daar maar beter van bij de aanvang een goed zicht op hebben.

Caroline Désir (PS): Monsieur le président, sur le même sujet, je voulais un peu approfondir.

Le Conseil supérieur de la Justice a effectivement soulevé un certain nombre de comportements du parquet général qui posent question, et qui ont été

confirmés au moment des auditions. Le parquet général s'est montré particulièrement agressif sur le plan procédural en demandant rapidement un contrôle de l'instruction. Vous parlez d'entretiens "pas agréables".

On voit que, par ailleurs, entre les deux procédures de la chambre des mises en accusation, il a changé d'attitude. Est-ce que vous pouvez nous en dire plus? Est-ce que vous partagez ce constat? Et si oui, comment est-ce que vous expliquez le comportement du parquet?

Wenke Roggen: Een wijziging, tussen wanneer en wanneer?

Caroline Désir (PS): Donc, je parle des deux procédures de la chambre des mises, entre fin juillet et début août.

Wenke Roggen: Nee, daar heb ik geen notie van.

Axel Weydts (Vooruit): Mijnheer de voorzitter, ik wens op nog een ander onderwerp in te gaan.

Mevrouw Roggen, in de hoorzitting heeft mevrouw Verlinden verklaard dat zij zich nogal ongemakkelijk voelde in dit dossier, omdat heel veel mensen het dossier meevolgden. Ze zei dat zij in de meeste dossiers daarvoor en daarna vrij haar ding kon doen en haar werk zonder al te veel druk kon uitoefenen, maar in dit dossier voelde zij zich een beetje... Ik zal haar citeren om haar geen woorden in de mond te leggen: "De procureur was heel fel betrokken, de teamchef was betrokken, het federaal parket was betrokken, de onderzoekrechter was betrokken, iedereen circuleerde. Iedereen was heel erg nauw van in het begin aanwezig." Zijervaarde dat als een beetje drukkend op haar werk. Ik begrijp wel dat het een dossier is met veel media-aandacht en zoveel maatschappelijke relevantie en commotie, dus dat kan een van de redenen zijn.

Mijn vraag aan u is of u in elk van die dossiers zo hard betrokken was als in het dossier Operatie Kelk. Hoe hebt u dat ervaren? Waarom was u zo nauw aanwezig? Misschien heb ik het antwoord zonet zelf al gesuggereerd, maar is een dergelijke betrokkenheid gangbaar? Ik vind het enigszins opmerkelijk dat mevrouw Verlinden het als drukkend ervaarde dat iedereen daar zo nauw op zat. Wat is uw ervaring daarbij?

Wenke Roggen: Nee, ik was zeker niet in elk dossier zo nauw aanwezig. Dat zou ook niet mogelijk zijn, gelet op het aantal dossiers dat behandeld moet worden. In een doorsnee dossier was ik beschikbaar om iets te bespreken, maar dan ging dat van de parkettitularis uit.

Hier ging het inderdaad om een dossier – zeker van de beginperiode tot de inonderzoekstelling en met elke stap die later ook genomen werd – waarin goed moest worden nagedacht over de best mogelijke beslissing en over de te volgen werkwijze. Zoals ik al zei, kregen we niet slechts één dossier van mogelijk seksueel misbruik in het pastoraal milieu binnen. Wij maakten echt een kader op waarin tal van feiten geplaatst konden worden en waarin ook nog eens het schuldig verzuim onderzocht zou worden, dus geen alledaags dossier.

Het was in die mate dat het met mij als teamchef besproken werd en met de procureur *himself*. De procureur wordt echter nooit van elk dossier op de hoogte gehouden. Dat gebeurde dus wel voor dit dossier, want het was een mediagevoelig en levensbeschouwelijk gevoelig dossier. Het federaal parket was erbij betrokken, omdat het over heel België zat. Zij werden door tal van procureurs aangeschreven met vragen over wat er allemaal in dat onderzoek in Brussel zat. Er was ook nog de druk van het parket-generaal, dat steeds brieven schreef waarop wij een antwoord moesten voorbereiden, hoewel we niet altijd een antwoord hadden. Dat was dus geen evident dossier.

Axel Weydts (Vooruit): Dat was ook een van mijn vragen. De vele brieven van het parket-generaal hebben waarschijnlijk wel gewogen op het dossier en de voortgang ervan. Voelde u zich nog comfortabel om onderzoeksdaden te stellen?

Wenke Roggen: Nee, ik kan me moeilijk inbeelden dat het een invloed had op de voortgang van het dossier. Brieven van een procureur-generaal blijven immers op het niveau van het openbaar ministerie. Het dossier werd gevoerd door de onderzoeksrechter, dus die kon gewoon verder zijn onderzoek doen.

Bij ons namen die echter wel veel tijd in beslag. Wanneer zo'n dienstbrief binnenkomt, is het namelijk de bedoeling dat de dossiertitularis het antwoord voorbereidt en het is de procureur die het ondertekent. In die brieven werden echter ook tal van vragen gesteld waarop wij niet altijd een antwoord hadden, bijvoorbeeld waarom de huiszoeken bij de commissie-Adriaenssens plaatsvonden. Dat zijn zaken die men terugkoppelt. We konden dus niet zelf de pen vasthouden. Voor ons was er dus druk, maar niet voor de voortgang van het onderzoek.

Axel Weydts (Vooruit): Ik heb nog een afsluitende vraag. Kwam de heer De Lentdecker vaak voor in dit dossier? Bent u vaak met hem in contact gekomen naar aanleiding van dit dossier of kunt u zich dat niet meer herinneren?

Wenke Roggen: Ik kan mij dat niet herinneren. Ook wordt een dienstbrief van het parket-generaal altijd ondertekend door de procureur-generaal. Wij hadden op het parket geen zicht op wie ermee bezig was of wie van het parket-generaal...

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ik wil het nog even over de federalisering hebben. U hebt gesproken over de federalisering. U gaf aan dat de vraag daarvoor ergens in oktober 2010 is gekomen en dat de beslissing uiteindelijk in maart 2011 is genomen. Dat begrijp ik. Er is dan echter ook beslist dat het federaal parket zich zou bezighouden met het onderzoek naar schuldig verzuim. Het onderzoek zelf naar het heel concrete dossier en naar de klachten zou worden onderzocht door de lokale parketten. De dossiers zouden naar de lokale parketten worden gestuurd met de vraag om, indien er elementen van schuldig verzuim zouden zijn, ze te communiceren aan het federaal parket. We hebben gezien dat er heel weinig feedback is gekomen.

Was het in een dergelijk dossier met zoveel tentakels met mogelijk schuldig verzuim, met mogelijk daders die over het hele land of in meerdere rechtsgebieden actief zijn, achteraf bekeken een goede optie om het onderzoek naar de concrete casussen te verspreiden over de parketten van het land?

Wenke Roggen: Dat was ook de optie die mevrouw Verlinden en ikzelf voor ogen hadden. Het dossier was in onderzoek gebracht voor de huiszoeking, om de dossiers van mevrouw Halsberghe op te halen. Het opzet was om die dossiers door te nemen en ze daarna uit te zetten bij de lokale bevoegde parketten en daarvan dan feedback te blijven opvragen.

De idee die daarachter schuilt, is de volgende. Hoe groter een dossier wordt opgevat met hoe meer verschillende feiten, hoe moeilijker het dossier onder controle is te houden en hoe moeilijker het ook is om elke piste te onderzoeken. Dat lijkt mij dus geen abnormale aanpak.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ik stel de vraag, omdat er hier een bepaalde situatie is ontstaan. Enkele collega's waren ook lid van de bijzondere commissie in 2010 en 2011. Wij hebben toen ook veel procureurs gesproken. Een aantal slachtoffers had al klachten ingediend bij het lokaal parket, waarmee niets gebeurd is. Er is dan een zeker geloof in onderzoeksrechter De Troy. Het dossier gaat naar het federaal parket. En dan ziet men dat het dossier teruggaat naar de lokale procureurs, waar er soms minder positieve ervaringen zijn geweest. Ik kan me voorstellen dat dat voor de

slachtoffers misschien ook niet altijd een goede zaak was. We hebben ook wel gezien dat niet elk parket in die tijd, in 2010-2011 of voor 2010, even actief die zaken opnam.

Vandaar mijn vraag of het niet beter is dat zoiets op een hoger niveau, weggetrokken van het lokale parket, wordt onderzocht, uiteraard met als consequentie dat het een massa aan dossiers betreft.

Wenke Roggen: Naar mijn aanvoelen is het toch zo dat, wanneer het minder zou lopen, wanneer het apart onderzocht zou worden, het misschien eerder een zaak van personen is. Het lijkt mij immers evident dat wanneer ik 150 dossiers moet onderzoeken, dat moeilijker zal zijn, meer tijd in beslag zal nemen en misschien oppervlakkiger zal gedaan zijn dan wanneer ik slechts één zaak moet onderzoeken.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Er zijn voor- en nadelen aan elke piste. Ik kan alleen maar putten uit de ervaringen die we gehoord hebben in 2010 en 2011 bij vele slachtoffers.

Le président: Si je peux me permettre une question assez directe, madame Roggen. La décision de fédéralisation de ce dossier, qui intervient en mars 2011 si mes souvenirs sont exacts, ne peut-elle ou ne doit-elle éventuellement pas être lue comme une volonté d'échapper au parquet général de Bruxelles, compte tenu du contexte que vous nous décrivez de contrôles, de pressions, de réunions? N'est-ce pas une manière qui a été utilisée, et je ne dis pas que ce soit une mauvaise manière, pour échapper ou sortir des griffes du parquet général de Bruxelles pour avoir un autre répondant en termes de gestion d'enquête? On peut, et M. Van Hecke y a fait écho, discuter de la manière dont la fédéralisation s'est produite, c'est une autre question. Mais à la demande de qui la décision de fédéralisation intervient-elle? Et n'intervient-elle pas pour sortir des griffes du parquet général, qui a l'air sensible à ce dossier?

Wenke Roggen: Ik zou het niet zo scherp stellen als ontsnappen aan de klauwen van het parket-generaal. Het parket-generaal oefent toezicht uit op het parket. Dat zorgde inderdaad voor redelijk wat briefwisseling die steeds beantwoord moest worden, wat discussie en dergelijke meer. Na de federalisering van het dossier moest het federaal parket geen verantwoording meer afleggen. Dat luik viel inderdaad weg. Volgens mij was de coördinatie een van de voornaamste redenen. De federale procureur moest in dat dossier veel coördinatie met de lokale parketten verzorgen. Ik zat regelmatig aan tafel als gesprekspartner maar kreeg geen instructie van de onderzoeksrechter. Ik vermoed dat hij dacht dat een directe lijn met de onderzoeksrechter

zijn leven eenvoudiger zou maken. Ik vermoed dat de federale procureur tal van redenen had om te denken dat een federalisering van het dossier aangewezen was.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ik kan moeilijk begrijpen waarom men eerst federaliseerde om de onderzoeken daarna terug te sturen naar de parketten. Als men federaliseert, dan neemt men het zelf in handen, maar het klopt dat er natuurlijk zeer veel dossiers waren. We zullen daar misschien steeds een andere mening over blijven hebben.

U sprak over het team van de FGP onder de leiding van de heer De Waele. U was als parketmagistraat verantwoordelijk voor de zedensectie. Ik ga ervan uit dat u zeer vaak met de heer De Waele en zijn team hebt gewerkt. Hoe beoordeelt u in het algemeen zijn werk en dat van zijn team, los van dit dossier? Hoe ervaaarde u zijn werk?

Wenke Roggen: Dat was een team waarmee het fijn samenwerken was. Dat waren aangename mensen die met een duidelijke uitleg en een duidelijk dossier kwamen over wat er was vastgesteld, wat de plannen waren, wat ze wilden doen, hoe ze de aanpak zouden willen. Ik was het er niet altijd mee eens, maar dan is er een debat tussen de politie en de parketmagistraat en is het uiteindelijk de parketmagistraat die beslist. Dat waren goede discussies. Mijnheer De Waele was iemand waarvan ik op aan kon, net als van heel zijn team. Zij zeiden de zaken zoals ze aanvoelden dat het gebeurd was en ik hoefde daar geen twijfels bij te hebben.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Als zij met een dossier kwamen en zeiden dat die feiten be- wezen waren door hun onderzoek, dan kon u ervan uitgaan dat dit grondig was onderzocht?

Wenke Roggen: Ja, maar ik zal nooit alleen op de woorden van een politieman voortgaan. Ik zal altijd verder onderzoeken. Soms gebeurt het dat ik begrijp dat zij vinden dat iets grondig werd onderzocht, maar vind ik dat ze toch kort door de bocht zijn gegaan. Dat gebeurt en dan stuurt men bij. Het was gemakkelijk samenwerken met hen, maar hadden ze daarom altijd gelijk? Neen, maar ik heb ook niet altijd gelijk.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Concreet, er was ooit discussie of er kinderpornografie werd gevonden op de computer van de bisschop. De speurders zeiden van wel, anderen zeiden van niet. Hebt u die beelden of het proces-verbaal gezien?

Wenke Roggen: Neen.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dus u kunt het

niet beoordelen?

Wenke Roggen: Neen.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat is jammer, want ik had graag uw mening daarover gekend.

Caroline Désir (PS): Monsieur le président, j'ai encore une dernière petite question par rapport à la durée de l'enquête. Madame Roggen, en réponse à une journaliste en 2018, vous aviez dit qu'une durée de huit ans n'est pas exceptionnelle dans des cas aussi complexes. Que pensez-vous d'une durée de quinze ans, puisque nous sommes maintenant beaucoup plus tard avec une longueur qui a presque doublé? Cela vous semble-t-il encore justifié par rapport à la complexité du dossier? Y a-t-il des affaires similaires?

Wenke Roggen: Daar kan ik eigenlijk geen uitspraak over doen. Ik heb dat dossier gekend in het begin. Ik heb daarover mogelijk uitspraken gedaan in 2018, als woordvoerder van het federaal parket. Wat er verder allemaal in dat dossier gebeurd is, weet ik evenwel niet. Ik heb dat van op afstand gehoord. Wanneer dat een overdreven lange termijn is, wordt dat misschien wel vastgesteld, hoewel dat hier tot een buitenvervolginstelling heeft geleid. Anders zou worden vastgesteld, mocht er in vervolgd worden, dat het een buitengewone termijn is. Daarover durf ik geen uitspraken te doen.

Ik denk dat het een dossier is dat altijd de nodige problemen heeft gekend en dat het een complex kluwen van procedures was.

Le président: Si je peux me permettre encore, madame Roggen, à cette réunion au parquet général, qui vous a laissé un souvenir certain, vous identifiez M.Nouwynck, M. de le Court et M. Freyne, qui était avocat général à l'époque, c'est cela? J'avoue que c'est un nom qui ne me dit rien dans les fardes de réserve que nous avons examinées et qui, en tous cas, n'a jamais attiré mon attention dans le traitement du dossier. Je ne sais pas si les collègues partagent mon interrogation ou pas. Je serais intéressé de savoir de qui on parle de manière précise. Il serait peut-être utile que nous l'entendions sur sa participation et sur la teneur de cette réunion. Je ne peux pas préjuger. La commission décidera qui elle veut entendre mais je souhaite en tous cas qu'on dispose de l'information complète à cet égard.

Wenke Roggen: Wat was collega Thierry Freyne op dat moment? Substituut procureur-generaal? Ik heb eigenlijk geen idee wat zijn titel toen was.

Ik weet dat ik op het parket met hem heb samengewerkt. Hij is ook een tijd onderzoeksrechter geweest. Nu zit hij niet meer in de magistratuur, maar hem herinner ik me nog. Ik herhaal het: hij was een vertrouwd en geruststellend gezicht in de vergadering.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Zijn er nog andere vragen van de collega's?

Y a-t-il d'autres questions? Je ne vois personne qui se manifeste.

Dan wil ik u hartelijk bedanken voor uw aanwezigheid en beschikbaarheid, mevrouw Roggen.

Je vous souhaite une excellente fin de journée et un excellent week-end à toutes et à tous.

La réunion publique de commission est levée à 15 h 20.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.20 uur.

Na lezing, volhardt en tekent,

.....
Wenke Roggen